

Με λαχτάρα μοναχή,
ποιὸ παιδί νὰ πρωτοπάρῃ
τῆς μητρὸς του τὴν εὐχή.
— Συναξάρι, γιαγιακούλα μ', συναξάρι.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ο πλούτος δὲν εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' εἶναι τὸ σκοπιμώτερον ὄργανον τῆς τελειώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δυνάμεων. Βεβιάσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χειραγωγεῖ κυρίως ἡμᾶς ἡ φιλοσοφία καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, ἀλλ' ἡ βιομηχανία καὶ ὁ βιομηχανικὸς βίος συμπληροῦν τὸ θεῆρον αὐτῶν ἔργον, ἐξαιρῶν ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς κοινωρίας τὰς ἐλεεινὰς εἴξεις τῆς νοθρότητος καὶ τῆς ἀργίας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς διαρπαγῆς, τῶν ἀδικίων ὑπεροχῶν καὶ τῶν ἀντικοινωνικῶν προνομίων, δι' ὧν ἰδίως χαρκτηρίζονται τὰ βάρβαρα καὶ ἡμιπολίτιστα ἔθνη. (I. A. Σοῦτσος.)

* * * Αἱ μικραὶ πρὸς ἀλλήλους περιποιήσεις, αἵτινες χρησιμεύουσιν ἐν τῷ βίῳ ὡς τὰ χάλκινα νομίσματα ἐν ταῖς ἀγοραῖς, φαίνονται ἄσημοι θεωρούμεναι ἐκάστη κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ λαμβάνουσι βαρῦτητα διὰ τῆς ἐπαναλήψεως καὶ διὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν γίνεται χρῆσις αὐτῶν.

* * * Ἀσφαλέςτατον τρόπον τοῦ ἀρέσκειν νόμιζε τὴν διηνεκῆ λήθην σεαυτοῦ, τοσοῦτον μάλιστα τελείαν ὥστε μόνον περὶ τῶν ἄλλων νὰ σκέπτεσαι. (Μογκρέφ.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξαχθεὶς σταφιδόκαρπος ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἔτη 1861-1875.

Ἐξ ἐπισήμων πληροφοριῶν δημοσιεύομεν τὸν ἐπόμενον πίνακα περὶ τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδόκαρπου ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἔτη 1861-1875.

1861	λίτραι	70,095,013
1862	»	67,450,913
1863	»	92,278,857
1864	»	79,467,760
1865	»	111,339,851
1866	»	126,194,511
1867	»	135,517,005
1868	»	123,315,081
1869	»	110,811,365
1870	»	114,339,412
1871	»	172,821,395
1872	»	151,064,512
1873	»	154,173,513
1874	»	164,221,156
1875	»	157,416,480

Ἐν ὅλῳ λίτραι 1,830,506,824

Αἱ ἐπαρχίαι, αἱ παραγαγοῦσαι κατὰ τὸ 1875 τὸ ἀνωτέρω ποσὸν τῶν 157,416,480 λιτρῶν, εἰσὶ κατ' αὐξοῦσαν ἀναλογίαν αἱ ἐπόμεναι: Ἡλείας, Τριφυλλίας, Κεφαλληνίας, Πατρῶν, Αἰγιαλείας, Μεσσηνίας, Ζακύνθου, Κορινθίας, Πυλίας, Ὀλυμπίας, Μεσολογίου, Ναυπλίας καὶ Ἄργους, Λευκάδος, Ναυπακτίας, Ἰθάκης, Γυθείου καὶ Δωρίδος. Ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ 1865 περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ σταφὶς διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ὅ,τι διὰ τὴν Αὐστραλίαν τὰ ψήγματα τοῦ χρυσοῦ, διὰ τὴν Βρασιλίαν ὁ καφῆς καὶ διὰ τὴν Ῥωσίαν οἱ δημητριακοὶ καρποί. Ὅτι δὲ τοῦτο ἀληθὲς ἀποδεικνύει ὁ ἐπόμενος ὑπολογισμὸς: Τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀξίας τῆς σταφίδος κατὰ χιλιάδα λιτρῶν ὑπολογιζομένης κατὰ μέσον ὄρον εἰς τάλληρα 28, ἤτοι δρ. 168, προκύπτει ὡς ὄλικον χρῆμα εἰσαχθὲν εἰς τὸν τόπον ἐντὸς τῆς δεκαπενταετίας τάλληρα 51,254,192 ἢ δρ. 307,525,152, ἤτοι ἐπτασίως δρ. 20,501,676.80.

Εὐφυῆς πρόποσις.

Ἐν τινι συμπρωσίῳ, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ἄλλοτε ἡ ὀλομέλεια τῆς ἀγρονομικῆς ἐταιρίας τῆς Γαλλίας, ὁ κ. Δρουέν-δὲ-Λουὶ ἀπαντῶν εἰς τινα πρόποσιν εἶπε ταῦτα:

«Κύριοι! Πρὸ τριάκοντα καὶ ἐπέκεινα χρόνων ἔκαμα τόσον μεγάλην χρῆσιν δημηγοριῶν καὶ προπόσεων, ὥστε σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσητε νὰ μεταβῶ σήμερον μέχρι Κίνας διὰ νὰ κάμω νέαν προμήθειαν.

Ἀνέγνων εἰς τι βιβλίον φιλοσόφου τινὸς τοῦ Οὐρανίου Κράτους τοὺς φρονίμους τοῦτους λόγους: «Ὅταν ἡ σπάθη σκωριασῆ, τὸ δὲ ἰνίον τοῦ ἀρότρου στίλβῃ, ὅταν αἱ φυλακκαὶ ἦνε κεναὶ, αἱ δὲ ἀποθῆκαι τῶν προϊόντων πλήρεις, ὅταν αἱ κλίμακες τῶν ναῶν ἦνε καθαραὶ καὶ τετριμμέναι ἐκ τῆς χρήσεως αἱ δὲ τῶν δικαστηρίων καλυφθῶσιν ὑπὸ χλόης, ὅταν τέλος οἱ ἰατροὶ τῶν πόλεων βαδίζωσι πεζοί, οἱ δὲ ἀρτοποιοὶ ἐφιπποί, τότε εἶνε σημεῖον, ὅτι τὸ κράτος κυβερνᾶται καλῶς.»

Ἀπόκειται ἤδη, κύριοι, εἰς τοὺς ἀγρονομικοὺς λαοὺς ἰδίως νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς ὑποδεικνυόμενας ταύτας συνθήκας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ μαθητοῦ τοῦ Κομφουκίου.

Διὸ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω ὅπως προπίωμεν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς γεωπονίας, ἣτις εἶνε ἡ βάσις καὶ ἡ ἐγγύτης πάσης ἐθνικῆς εὐδαιμονίας.»

— Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἐκφραστικῆ τῆς ζωηρᾶς ἀνεξαρτησίας, τῆς διακρινούσης τοὺς ἀπογόνους τῶν Νορμανῶν, εἶνε ἡ ἐπομένη ἐπὶ παλαιᾶς σκαπάνης εὐρεθεῖσα ἐπιγραφή: «Εὐρήσω ἔδωκ ἢ ποιήσω αὐτήν.»

Ἀλέξανδρος.—Μόνον λεπτά τινα;

Διδάσκαλος.—Ἐν γένει, δύνανται νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς ἐλάχιστον κέρδος διότι αἱ μηχαναὶ των δύνανται νὰ κατασκευάζωσι συγχρόνως μεγάλας ποσότητας, χιλιάδας πηχῶν καθ' ἑκάστην, καὶ νὰ πωλῶσι ταύτας διὰ μιᾶς. Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ὥρα στοιχίζει 1 δραχμὴν. Ἐὰν πωλῶσι τέσσαρες πήχεις τὴν ὥραν πρέπει νὰ κερδίζωσιν 25 λεπτά τὸν πῆχυν' ἐνῶ ἐὰν πωλῶσιν ἑκατὸν μέτρα τὴν ὥραν καὶ ἐν λεπτὸν κέρδος κατὰ πῆχυν ἀρκεῖ.

Ἀλέξανδρος.—Ἄλλ' ὁ ἐργοστασιάρχης δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀποθήκας καὶ ἐργαστήρια.

Γέρω-Πέτρος.—Ὅσον δι' αὐτὸ, ὄχι! Θὰ τῷ χρειασθῶσι χιλιάδες καταστημάτων διότι τὰ ἐμπορεύματα ἐνὸς ἐργοστασίου στέλλονται εἰς πολλὰ μέρη. Ἀκολουθῶς, εἰς ἓνα χωρίον π.χ. ἀγοράζουσι δέκα πήχεις μεταξωτοῦ υφάσματος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους· διὰ τοιοῦτον ποσὸν συμφέρει νὰ ἀνοίξῃ ἐργαστήριον;

Ένας γείτωρ.—Ἐὰν δι' ἕκαστον εἶδος κατασκευάζοντο ἀποθήκαι εἰς ἕκαστον χωρίον θὰ ὑπῆρχον πεντηκονταπλάσιοι ἴσως καὶ ἑκατονταπλάσιοι ἐμποροὶ ἀπὸ ὅσους ὑπάρχουν σήμερον· ἐὰν δὲ αἱ ἀποθήκαι ὑπῆρχον μόνον εἰς τὰς πόλεις ἔπρεπε νὰ μεταβαίνωμεν καθ' ἑκάστην διὰ νὰ ἀγοράζωμεν τὰ ἀναγκαζιούντα ἡμῖν.

Γέρω-Πέτρος.—Προτιμῶ νὰ δώσω δέκα ἢ εἴκοσι λεπτά περισσότερον τὸν πῆχυν παρὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ χάσω τὴν ἡμέραν μου.

Διδάσκαλος.—Ἐννοεῖται. Ἐκτὸς τούτου σὺ μὲν θὰ ἀγοράσῃς δέκα μέτρα ἐνῶ ὁ ἔμπορος θὰ ἀγοράσῃ 300 μέτρα, ὥστε τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς θὰ ἴηαι τριακοντάκις μικρότερα.

Ἐξ ἄλλου, μήπως αἱ ἀποθήκαι δὲν ἀπαιτοῦν δαπάνας; Ἐκάστη ἀποθήκη θὰ ἀπῆτει ἐνοίκιον, μισθὸν ἐνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων ὑπαλλήλων, φωτισμὸν, θέρμανσιν, ἐξόδα ἄτινα βεβαίως ἐπιβαρύνουν τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ ὅποια βεβαίως πληρώνει ὁ ἀγοραστής.

Γέρω-Πέτρος.—Ἐπειτα, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τις πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς πολλὰ ἐργαστήρια, διότι ἕκαστον ἔχει τὰ εἶδη του, οὐδὲν ὅμως ὅλα.

Διδάσκαλος.—Ἐβίμεθα λοιπὸν σύμφωνοι ἀναγνωρίζοντες τὰς ὑπηρεσίας ἃς τὸ ἐμπόριον παρέχει. Φέρει τὰ ἐμπορεύματα παντοχόθεν καὶ κατορθώνει νὰ πωλῇ καὶ εἰς μικροτάτας ποσότητας πρὸς ὠφέλειαν πάντων.

Φίλιππος.—Ποῖα ὠφέλεια προέρχεται ἐκ τῆς λιανικῆς πωλήσεως;

Διδάσκαλος.—Ὀλίγα πρόσωπά εἰσι τόσον πλούσια διὰ νὰ ἀγοράζωσι χονδρικῶς· συχνάκις μάλιστα ἐν τῇ κατοικίᾳ των δὲν ἔχουν ἀρκετὴν θέσιν διὰ νὰ διατηρήσωσι τὰ τρόφιμα· ἔπειτα ὑπάρχουσιν ἐμπορεύματα τὰ ὅποια φθίρονται μὴ καταναλισκόμενα ταχέως· πρέπει νὰ

διαιρεθῶσι καὶ χρησιμοποιηθῶσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἢ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν· τέλος, ὑπάρχουσι καὶ ἀντικειμενά τινα τὰ ὅποια οἱ παραγωγεῖς μόνον χονδρικῶς πωλοῦσι καὶ τὰ ὅποια οἱ καταναλωταὶ μόνον μερικῶς ἀγοράζουσι· διὸ καὶ ὁ μεσάζων εἶναι ἀναπόφευκτος.

Γέρω-Πέτρος.—Π. χ. ὁ γεωργὸς τοὺς βόας του πωλεῖ ζωντανούς εἰς τὸν κρεοπώλην, ὁ κρεοπώλης τοὺς σφάζει καὶ πωλεῖ εἰς μικρὰ τεμάχια. Θὰ ἐστενοχωροῦμεν πολὺ ἐὰν ὑποχρεοῦμεν νὰ ἀγοράζω ἢ φάγω δλόκληρον βοῦν.

Διδάσκαλος.—Πάντοτε ἐνόμισα, ὅτι ἐὰν οἱ μεσάζοντες δὲν ἦσαν χρήσιμοι, οὐδεὶς θὰ ἀπευθύνετο πρὸς αὐτούς. Οὐδένα δ νόμος ὑποχρεώνει πρὸς τοῦτο. Νομίζω ὅτι πηγαίνει τις εἰς τὸν ἔμπορον διότι εὐρίσκει τὸ συμφέρον του.

Ἐπειτα συνέχεται.

A. ΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ.

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙ ΜΙΑΝ ΜΟΝΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Μετὰφρασις ὑπὸ τῆς Κ. & Ε. Α.

Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδὲ σελ. 754.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ Γεώργιος ἐμπλεος χαρᾶς κατέβαινε ἐκ τοῦ λεωφορείου, φωνὴ γνωστῆ ἐφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς του.

—Ἄ! ἰδοὺ αὐτός! ἰδοὺ τὸ καυμένο τὸ παιδί, εὐρέθη τέλος πάντων! Θεέ μου! τί παράδοξον ὕφος ἔχει... Νομίζει τις ὅτι ἐτοιμάζεται νὰ χορεύσῃ· ὁ ἀτυχὴς ὁ νέος! ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸν ἰδῇ τις, ὅπως πεισθῇ, ὅτι δυστυχῶς ἀπώλεσε τὰς φρένας. Γεώργιε, πτωχέ μου Γεώργιε, δὲν ἀναγνωρίζεις τὴν θεῖαν σου; ἐπεφώνησεν ἡ Κυρία Μορῆς ἀτενίζουσα τὸν ἀναψίδν τῆς μετ' ἀνησυχίας.

Ἡ ἐκπληξίς του ἐπὶ τῇ παραδόξῳ ταύτῃ ἐρωτήσῃ, συνδυαζομένη μετὰ τῆς εὐτυχίας, ἦν ἐξέφραξε τὸ πρόσωπόν του, ἔδιδον αὐτῷ ἀληθῶς παράδοξον ὕφος.

Λαθῶν τότε τὴν χεῖρα τῆς Κυρίας Μορῆς καὶ θλίψας αὐτὴν ἐπὶ τῆς καρδίας του, εἶπε·

—Νὰ μὴν σὲ ἀναγνωρίσω! καὶ διατί, ἀγαπητή μου θεῖα; βεβαίως σὲ ἀναγνωρίζω. Ἄ! θεῖα μου, ἐὰν ἤξευρες πόσον εἶμαι εὐτυχής!

—Εἶσαι εὐτυχής, δυστυχὴς καὶ ἀθῶον πλάσμα! ἐψιθύρισεν ἡ θεῖα μετὰ θλιβεραῶς φωνῆς καὶ μένουσα προφυλακτικῶς ἐν ἀποστάσει τινὶ ἀπ' αὐτοῦ· εἶτα δὲ στραφεῖσα πρὸς τινὰ κλητῆρα ἀναμένοντα παρ' αὐτῇ, τῷ εἶπε·

—Παραλαεὶ ὀλονὲν πλειότερον, καὶ νομίζω φρόνιμον νὰ τὸν θέσωμεν ὑπὸ περιορισμὸν, ἵνα μὴ κακοποιήσῃ ἑαυτὸν ἢ ἄλλον τινά· ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ, Κύριε, νὰ τὸν μεταχειρισθῆτε ἠπιῶς, διότι τέλος πάντων δὲν εἶναι κακοῦργος. Εὐτυχῶς ποτὲ δὲν εἶχομεν τοιούτους εἰς τὴν οἰκογένειάν μας. Τὸν δυστυχῆ! προσέξατε καλὰ, μὴ τὸν κακοποιήσητε.

Ὁ Γεώργιος, εἶτε λησμονήσας τοὺς λόγους τοῦ Δαίβου περὶ τοῦ φρενοκομείου, εἶτε μὴ πιστεύων